

Als wij ons neergebogen hebben

Genesis 22:5

De christen heeft veel redenen om zich voor God neer te buigen, Hem te danken en te aanbidden, redenen die de lof van de tamboerijn van Mirjam of de harp van David overtreffen. Als het hart vervuld is met de Heilige Geest, wordt het gedrongen een lofzang aan te heffen tot eer van de Vader en de Zoon, een lofzang van wel duizend coupletten over vele onderwerpen. De christelijke eredienst kent immers een enorme verscheidenheid van thema's voor de lof en aanbidding. Men kan geen opsomming maken van al de dingen van God; die is oneindig.

Wij willen hier slechts enkele onderwerpen noemen, om figuurlijk gesproken niet onderaan de berg te blijven bij de knechten en de ezel. Wij willen 'daarheen gaan' om de Vader en de Zoon met geestelijk inzicht de aanbidding te brengen die in overeenstemming met onze roeping is. Dan gaat het om een aantal diepgaande thema's, die een rijke bron van overdenking, opbouw en aanbidding vormen:

- wat Christus voor ons heeft gedaan;
- wat Christus voor ons is;
- wat Christus voor God heeft gedaan;
- wat Christus is voor God;
- wat God voor Christus heeft gedaan;
- wat God is voor Christus;
- wat God is voor ons;
- wat wij zijn voor God;
- wat wij zijn voor Christus;
- wat wij doen voor Christus en voor God.

1. Wat Christus voor ons heeft gedaan

Dat is het eerste wat we leren bij onze bekering. Het is goed dat het werk van de Heer Jezus voor ons de grondtoon van onze dankzegging vormt. Hij heeft ons liefgehad en Zichzelf voor ons overgegeven. Hij heeft onze vijanden overwonnen: de satan, de zonde en de

dood. Hij heeft ons in Zijn bloed gewassen van alle zonden en ons volmaakt voor God gesteld. Hij heeft ons Zijn vrede, Zijn vreugde, Zijn liefde en Zijn Geest gegeven. Hij heeft ons een hemelse erfenis beloofd. Zijn werken zijn groot en heerlijk (Ps. 111:2). Maar hoe kostbaar dit onderwerp ook is, het houdt ons wat teveel met onszelf bezig. De Heilige Geest wil ons omhoog 'op de berg' leiden om te bezien:

2. Wat Christus voor ons is

De Verlosser Zelf is meer dan de verlossing, de Gever meer dan Zijn gaven. De Heer Jezus, die het werk volbracht heeft, is meer dan het werk zelf. Wie is Hij voor mij, Degene die zoveel voor mij heeft gedaan? Hij is mijn Heiland en mijn Heer. Hij is het doel van mijn leven en mijn gelukkige hoop. Hij voorziet ook in al mijn aardse behoeften. Hij is de trouwe Vriend, de zorgzame Herder, de medelijdende Middelaar en ons volmaakte Voorbeeld. Hij is het voor Wie ik wil leven, nu en tot in eeuwigheid.

Als we op die manier verdergaan, betreden we met 'ontschoeide' voeten het terrein waar we onszelf uit het oog verliezen.

3. Wat Christus voor God heeft gedaan

De Heer Jezus kon zeggen: "(...) omdat Ik altijd doe wat Hem welbehaaglijk is" (Joh. 8:29). "(...) doe Ik ook zo als de Vader Mij heeft geboden" (Joh. 14:31). "Ik heb U verheerlijkt op de aarde, terwijl Ik het werk heb voleindigd dat U Mij te doen hebt gegeven" (Joh. 17:4).

Christus heeft God hier op aarde verheerlijkt en voldaan aan de eisen van Zijn heiligheid en liefde. De kwestie van de zonde is geregeld, en Hij heeft een hemelse familie bijeenvergaderd en Zijn rechten op Israël hernieuwd. Ten slotte heeft hij de weg gebaad voor de zegeningen van het Vrederijk, waarin de schepping zal zijn vrijgemaakt van de slavernij van de vergankelijkheid. Als Kunstenaar en Bouwmeester van deze schepping is Hij ook de Bewerker en het Hoofd

van de *nieuwe* schepping, die voor altijd gegrond is op Zijn werk aan het kruis.

Maar hoe groot de onschatbare waarde van het werk van Christus ook is, het gaat toch vooral om de *Persoon* die dit werk heeft volbracht:

4. Wat Christus is voor God

Daarmee staan we voor onuitsprekelijke dingen, waarvan we slechts enkele lichtstralen kunnen zien: “Niemand kent de Zoon dan de Vader” (Matt. 11:27). Laten we luisteren naar de verklaring van God: “Deze is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik welbehagen heb gevonden” (Matt. 3:17). En ook de verklaring van de Heer, die Zich bewust was van deze liefde: “Ik was een en al verrukking dag aan dag” (Spr. 8:30). En ook: “De Vader heeft de Zoon lief” (Joh. 3:35), of: “Hierom heeft Mij de Vader lief” (Joh. 10:17).

In Christus wordt de spreuk bewaarheid: “De vader van een rechtvaardige [zoon] verblijdt zich zeer, wie een wijze [zoon] verwekte, verheugt zich over hem” (Spr. 23:24). De Heer Jezus is in Zijn leven een volmaakt spijsoffer geweest en in Zijn dood een heilig brandoffer. Hij was een liefelijke reuk voor de Vader. Hij is de uitstraling van Zijn heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen, het Woord van God, het Lam van God, de Koning die over Sion gezalfd is, Gods Metgezel, Gods Kracht, Gods Wijsheid (Hebr. 1:3; Joh. 1; Ps. 2:6; Zach. 13:7; 1 Kor. 1:24). Hij is Zijn heerlijkheid.

“Als God in Hem verheerlijkt is, zal God Hem ook in Zichzelf verheerlijken”, zo zei de Heer tegen Zijn discipelen (Joh. 13:32). Dit brengt ons tot het antwoord dat God heeft gegeven op het werk van Zijn geliefde Zoon. Anders gezegd:

5. Wat God voor Christus heeft gedaan

Dit is een ander thema dat aanleiding geeft tot dankbaarheid en aanbidding onder de gelovigen. “Vader, Ik dank U dat U Mij hebt gehoord. Ik wist wel dat U Mij altijd hoort” (Joh. 11:42). “Hij is verhoord om Zijn godsvrucht” (Hebr. 5:7). God heeft Hem doen zitten aan Zijn rechterhand in de hemel. Hij heeft Hem de naam gegeven die boven alle naam is. Spoedig zal Hij eisen dat aan de Zoon – vrijwillig of gedwongen – alle hulde en eer wordt gegeven (Hand. 2:31-36; Fil. 2:9-11).

6. Wat God is voor Christus

Dit onderwerp moet in ons hart de grootste belangstelling wekken. Als wij de Heer Jezus liefhebben, dan is alles wat voor Hem een bron van blijdschap is, ook voor ons belangrijk. En de hoogste vreugdebron voor de Zoon is wel de Vader: “Als u Mij liefhad, zou u zich verblijden dat Ik naar de Vader heenga” (Joh. 14:28). Wij behoren tot degenen aan wie de Zoon – en Hij alleen kan dat doen – de Vader wil

openbaren en wil tonen wat die kostbare naam voor Hemzelf betekent (Matt. 11:27).

Maar Christus doet ons ook *God* kennen als het Voorwerp van een voortdurend vertrouwen, vanaf Zijn geboorte tot en met de uren van verlatenheid op het kruis (zie Ps. 22). Hij noemt Hem hier in vers 20 Zijn kracht, Zijn *sterkte*, wat bewijst dat de Heer Zijn hulp niet van mensen of van de omstandigheden verwachtte, maar van God alleen. “U bent mijn *HERE*, Ik heb geen goed buiten U” (Ps. 16:2). Hij erkende uitsluitend de rechten en de soevereiniteit van God. Hij was alleen van Hem afhankelijk: “Ik stel Mij de *HERE* bestendig voor ogen” (vs. 7). Voor de volmaakte Mens was God de Vader de bron van wijsheid, het onveranderlijke doel, het grote uitgangspunt. Wat een Voorbeeld hebben wij in de Heer Jezus.

7. Wat God is voor ons

Wat God voor *ons* is, vloeit voort uit wat Hij voor *Christus* is. Door het werk op het kruis is de God en Vader van onze Heer Jezus Christus nu ook *onze* God en Vader geworden. Wij zijn in dezelfde positie en in dezelfde relatie gebracht die Christus als Mens inneemt ten opzichte van Zijn God en Vader. Wij zijn van Hem afhankelijk. Hij antwoordt op ons gebed en wij zijn ertoe geroepen Hem te dienen. Wat een mooie namen worden aan Hem toegeschreven in de brieven. Het zijn de namen waaronder wij Hem nu voortaan kennen: de enige God, onze Heiland (Jud.: 24); de God van de volharding, de hoop, de vrede (Rom. 15:5,13; 16:20); de God van alle genade (1 Petr. 5:10); de Vader van de ontfermingen en de God van alle vertroosting (2 Kor. 1:3); de Vader van de lichten (Jak. 1:17); de gelukkige en enige Heerser (1 Tim. 6:15); de alleen wijze God (Rom. 16:27). Als zo'n God mijn Vader is – en Hij is het – wat zou mij dan nog ontbreken? Als Hij vóór mij is, wie zal dan tégen mij zijn?

8. Wat wij zijn voor God

In de eerste plaats zijn wij Zijn schepselen. Wij zijn de voorwerpen van Zijn goedheid, maar bovenal *verloste* schepselen, de voorwerpen van Zijn genade. Jakobus zegt dat wij “een *eersteling van Zijn schepselen*” zouden zijn (Jak. 1:18). Paulus herinnert ons eraan dat wij “*geliefde kinderen*” zijn (Ef. 5:1). Petrus onderscheidt ons als “*een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilige natie, een volk tot een eigendom*” (1 Petr. 2:9). En Johannes zegt dat de Heer ons gemaakt heeft tot “*een koninkrijk, tot priesters voor Zijn God en Vader*” (Openb. 1:6). De Heer Jezus ten slotte noemt ons “*ware aanbidders, die de Vader aanbidden in geest en waarheid*” (Joh. 4:23).

Aangenaam gemaakt in de Geliefde: als zodanig zijn wij voor het hart van de Vader de metgezellen en de mede-erfgenamen van de Zoon, de kostbare schat die de Heer Jezus aan de Vader toevertrouwde toen Hij deze wereld verliet (Joh. 17:11). Zou God Zich kunnen

schamen voor Zijn kinderen, die aan Hem hun onmetelijke voorrechten te danken hebben? Dat zou een ontkenning zijn van de volmaakte en eeuwige genoegdoening die Hij heeft gevonden in het werk van de Zoon.

9. Wat wij zijn voor Christus

Dit is een onderwerp van hogere orde dan de gedachte aan wat Hij voor *ons* is: “*Van mijn geliefde ben ik, en naar mij gaat zijn begeerte uit*” (Hoogl. 7:10). Men heeft wel eens gezegd dat dit de hoogste noot is van dit liefdeslied. Als wij *tot die plaats* zijn gekomen, dan heeft de aanbidding zo niet haar volle inhoud, dan toch wel haar uiterste hoogte bereikt. Genieten van de liefde van de Heer, dat betekent Hem wederliefde geven. Door zichzelf te betitelen als “*de discipel, die Jezus liefhad*”, maakte Johannes de liefde van Christus groot en beantwoordde eraan.

Wat zijn wij voor Hem? Degenen die de Vader Hem heeft gegeven, degenen voor wie Hij Zichzelf heeft gegeven. Ook Zijn discipelen, Zijn vrienden (als wij doen wat Hij beveelt), Zijn getuigen en Zijn gezanten in de wereld. Wij zijn degenen die Hem gedenken en die Hem verwachten. “*Wat betreft de heiligen die in den lande zijn: zij zijn de heerlijken in wie al Mijn welbehagen is*” (Ps. 16:3). Bovenal zijn wij Zijn bruid, die zowel Zijn troon als de geheimen van Zijn hart zal delen. Wij zijn niets minder dan de vrucht van de

arbeid van Zijn ziel, de rijpe schoven van Hem die met tranen zaaide, maar met gejuich zal maaien (Ps. 126:6).

10. Wat wij doen voor Christus en voor God

Het is een laatste gedachte, die niet tot ons hart maar tot ons *geweten* spreekt. Het gaat erom wat wij doen als gevolg van de heerlijke dingen die we besproken hebben. Deze zouden een machtig motief moeten zijn om praktisch van de Heer te getuigen en Hem onze dankbaarheid te tonen. “*Hoe zal ik de HERE vergelden al Zijn weldaden jegens mij?*” – dat vraagt de psalmdichter (Ps. 116:12). Als de liefde van Christus ons dringt, dan beantwoorden wij Zijn liefde, dan wijden wij ons helemaal aan Hem toe. Een andere mogelijkheid is er niet. Wij zullen Zijn gemeenschap zoeken en ons bezighouden met dat wat zo kostbaar is voor Hem hier op aarde: Zijn Gemeente. Wij zullen Hem dienen op aarde, terwijl wij Hem verwachten. Wij zullen vurig van Hem getuigen in de tijd van Zijn afwezigheid. Dat is het doel van ons leven. Gehoorzaamheid op elk terrein, de aanbidding inbegrepen, blijft de toetssteen van ware liefde voor de Heer Jezus (Joh. 14:21-23).

Oorsprong: [Le Messenger Evangélique 1972-35](#)

Titel: [Nous irons jusque-là et nous adorerons](#)

Oude Sporen 2011

